

Cuprins

Introducere	5
1. Ce este idolatria?	7
1.1. Definiția idolatriei	7
1.2. Schimbarea Creatorului cu creația	9
1.3. A greși ținta	12
2. Începutul idolatriei	15
2.1. Lucifer și îngerii căzuți	15
2.2. Sumerienii	18
2.3. Terafimii	22
2.4. Potopul lui Utnapiștim și poporul lui Noe	23
3. Temple și preoți	27
3.1. Ziguratele	27
3.2. Regi – preoți	28
4. Nimrod regele dornic de putere	29
4.1. Nimrod identificat cu Sargon I	30
4.2. Nimrod zeificat	31
4.3. Nimrod și mitul lui Ghilgameș	33
5. Amrafel și Chedorlaomer	35
5.1. Regele Hamurabii	36
5.2. Revelația lui Dumnezeu față de Avraam	37
6. Iosif în Egipt	41
6.1. Hyksoșii	41
6.2. Magii și înțelepții– reprezentanții zeului Thot	42
6.3. Poti – Fera, marele preot din On	43
6.4. Asnat proteasa	44
Concluzie	45
Bibliografie	46
Surse internet	47

Introducere

Idolatria este unul dintre cele mai grave păcate care pot fi comise împotriva lui Dumnezeu. Ea este cea care a adus mânia lui Dumnezeu peste poporul evreu. Când evreii se duceau după Baali, după Astarteea sau după alții dumnezeu, Iehova Dumnezeu Cel Adevărat îngăduia ca alte popoare să-i cucerească și să-i subjuge. Spre exemplu amintim robia babiloniană de șapte zeci de ani sub împăratul Nebucadnețar. Proorocul Ieremia proorocește despre această robie și motivul ei în cartea sa la capitolul 25.

El spune din partea lui Dumnezeu astfel: „Ei au zis: „Întoarceți-vă fiecare dela calea voastră cea rea și dela răutatea faptelor voastre, și veți rămînea în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri, din vecinicie în vecinicie; nu vă duceți după alți dumnezei, ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor, nu Mă mîniați prin lucrarea mînilor voastre, și nu vă voi face niciun rău!” Dar nu M-ați ascultat, zice Domnul, ci M-ați mîniat prin lucrarea mînilor voastre, spre nenorocirea voastră.” De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: „Pentru că n-ați ascultat cuvintele Mele, iată, voi trimete să aducă toate popoarele dela miazănoapte, zice Domnul; și voi trimete la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvîrșire

și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărîmături vecinice” (Ieremia 25:5-9).

O să analizăm în lucrarea de față începutul acestui păcat, originea lui. O să analizăm căderea îngerilor (idolatria care a stat la baza căderii îngerilor în urma mândriei) și începutul idolatriei în rasa umană.

1. Ce este idolatria?

Una din faptele firii pământești consemnată de apostolul Pavel în cartea Galateni 5:20 este închinarea la idoli care, în limba greacă, avem termenul *eidōlolatreia*, și înseamnă *închinarea la zeii falși*; închinare pe care o practicaau neamurile, cei care nu făceau parte din poporul Evreu.

Idolatria mai are și unele manifestări după cum afirma Pavel în epistola către Efes și epistola către Colose. El spunea: „Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli” (Efeseni 5:5) – „De aceea, omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea, și lăcomia, care este o închinare la idoli” (Coloseni 3:5).

1.1. Definiția idolatriei

O definiție a idolatriei a scris-o Iosif Anca și o definea astfel: „O detronare a lui Dumnezeu din inima și mintea omului, care nu I se mai închină, ci L-au schimbat cu lumea materială”¹

Derek Tidball a dat și el o definiție idolatriei în care spunea:

1. Iosif Anca, *Faptele firii pământești*, Studiu - vol. 1, p. 85-93

„Orice lucru care ocupă locul lui Dumnezeu. ...mulți idoli sunt distorsiuni a unor lucruri bune în esența lor. Importanța lor poate fi exagerată, transformându-le în obiecte la care ne închinăm, în scopuri în sine, în loc să rămână mijloace menite să ne conducă spre slujirea și glorificarea lui Dumnezeu”.²

În decalog este scris: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești...” (Exod 20:4-5). Dumnezeu interzice cu desăvârșire făurirea de imagini, fie ele cioplite, fie turnate sau pictate.

Moise prin inspirație divină afirmă: „Fiindcă n-ați văzut nici un chip în ziua când v-a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre, ca nu cumva să vă stricați, și să vă faceți un chip cioplit, sau o înfățișare a vreunui idol, sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei, sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ, sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri, sau chipul vreunui dobitoc care se târăște pe pământ, sau chipul vreunui pește care trăiește în apele dedesubtul pământului” (Deuteronom 4:15-18). Cu alte cuvinte Moise spune că în ziua când Domnul s-a coborât pe muntele Sinai pentru darea Legii, poporul evreu nu a văzut nici o imagine a lui Dumnezeu ci numai au auzit glasul Său vorbind din mijlocul focului. Pentru că nu au

2. Derek Tidball, *Idolii din preajma amvonului*, Casa cărții, Oradea, 2013, p. 14-15

văzut nici un chip, poporul nu avea voie să redacteze nici o imagine a lui Dumnezeu.

Însă oamenii s-au luat după religia și cultura popoarelor din jurul lor, și astfel au ridicat altare zeilor păgâni la care se închinau neamurile. L-au detronat pe Dumnezeu din mintea și inima lor și astfel s-au închinat altor dumnezei, slujindu-le. William Barclay spunea: „Se poate spune pe drept cuvânt că pentru un om, Dumnezeu este acela căruia el îi dedică timpul său, averea și talentele sale, acela căruia el se dă pe sine însuși”.³

Dumnezeu cere devotamentul și slujirea față de El să fie sută la sută. Pavel spunea Bisericii din Roma astfel: „să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească” (Romani 12:1). Să intri în slujba lui Dumnezeu cu tot ce ai.

Prin urmare, obiectul închinării și adorării care este și ar trebui să fie Dumnezeul Creator, a fost schimbat cu creația făcută de El.

1.2. Schimbarea Creatorului cu creația

Pavel spune că oamenii, „fiindcă măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au datat la gândiri deșarte, și inima

3. William Barclay, *Analiză semantică a unor termeni din Noul Testament*, Societatea Misionară Română, Wheaton, Illinois, U.S.A., 1992, p. 39